

اعتیاد چیست؟

در طی برگزاری کنفرانس سال 89-1988 هیئت امنای خدمات جهانی مطلبی تحت عنوان (اعتیاد چیست) تهیه نمود که این مطلب در کنفرانس سال 6-1995 مورد بازنگری و اصلاح قرار گرفت.

در طول تاریخ کار بر روی تعریف اعتیاد، چالشهایی را در میان پزشکان، قضات، کشیشان، معنادان و خانواده هایشان و عوام برانگیخته است. به تعداد دسته هایی که علاقمند به تعریف کلمه اعتیاد هستند تعاریف بسیار بالقوه ای یافت می شود. این تعاریف همگی بر روی مسائلی همچون وابستگی جسمانی و روانی (فیزیولوژیکی و روانشناختی) و مشکلات اخلاقی، رفتاری و خانوادگی تأکید دارند. در طول زمان لیست هایی گوناگونی از این تعاریف به تفصیل شرح داده شده است و انجمن معنادان گمنام (NA) می بایست تعریف خود را داشته و به این لیست اضافه کند. خوشبختانه سنت ده ما را از مباحث اجتماعی بر حذر داشته است. به طور واضح بحث و یا مشاجره پیرامون چنین مسائلی هدف NA نیست. هدف اصلی ما رساندن پیام بهبودی به معتادی است که هنوز در عذاب است.

تعریف اعتیاد برای خودمان در فرآیند بهبودی هنوز از اهمیتی شایان برخوردار است. بعد از همه اینها، در قدم اول ما اقرار میکنیم که در مقابل اعتیادمان عاجزیم. چنین پذیرشی پایه و اساس بهبودی ما را شکل می دهد. بنابراین طرح این سوال که اعتیاد چیست؟ در واقع به موضوع مرتبط است. بنابراین انجمن ما مسئول است به دقت این مسأله را مورد توجه قرار دهد.

این بحث بیان دوباره ای از درک گسترده ی اعضا، نسبت به آنچه که اعتیاد تلقی می گردد را شامل نمی شود. این تعریف در کتاب پایه ما به ویژه در بخش معتاد چیست، یافت می شود. در عوض قصد ما تأکید بر روی موضوعات و مسائلی است که از هیئت امناء خدمات جهانی در خواست شده که آنها را بررسی کند.

آیا اعتیاد یک بیماری است؟

این سوال یکی از آن مسائلی در مورد اعتیاد است که پاسخ به آن مشکل است، مشاجرات همگانی فراوانی در پاسخ به این سوال که آیا اعتیاد یک بیماری است یا خیر وجود دارد و ما در چنین مباحثی وارد نمی شویم. به هر حال فهم و تجربه جمعی اعضا ما بر

این است که حقیقتاً اعتیاد یک بیماری است. ما دلیلی جهت به چالش کشیدن چنین باوری را نداریم چرا که این باور برای ما به خوبی کار کرده است.

تجربه ما از اعتیاد این چنین است که وقتی ما می پذیریم این بیماری فراتر از قدرت ماست و ما در مقابل آن عاجزیم، این چنین تسلیمی پایه اصلی بهبودی فردی ما را در چارچوب دوازده قدم مهیا می سازد. تعداد بسیار زیادی از اعضا ما که هم اکنون در آزادی کامل از اعتیاد فعال خود هستند نشان می دهد این فلسفه برای ما کار کرده است. با وجودی که ما به عنوان یک انجمن در موقعیتی نیستیم که وارد مسائل پزشکی شویم و بحث کنیم که اعتیاد یک بیماری است یا خیر، مطمئنیم استفاده اعضا ما از لغت بیماری در توصیف اعتیاد کاملاً مناسب است.

این یک نکته کلیدی است که افراد حرفه ای در حوزه هایی همچون پزشکی، مذهبی، قانونی و حقوقی جهت اعتیاد تعاریفی را دارند که مربوط و متناسب با حوزه های کاری خودشان است. به همین نحو ما نیز چنین می کنیم. انجمن معتادان گمنام، اعتیاد را جهت هدف خود که بهبودی است تعریف می کند. ما با اعتیاد به عنوان یک بیماری برخورد می کنیم چرا که برای ما معنای ویژه ای را می سازد و آن معنی برای ما کار می کند. ما هیچ نیازی به باز کردن این موضوع بیش از این نداریم.

آیا اعتیاد تنها به معنای اعتیاد به مواد مخدر است؟

در مورد انواع دیگر اعتیاد چطور؟ تا آنجا که به خود کلمه ی اعتیاد مربوط می شود از دید ما در واقع به معنای اعتیاد به مواد مخدر است. سنت سه ما به طور واضح بیان می کند [تنها لازمه عضویت تمایل به قطع مصرف است] یعنی تمایل به قطع مصرف مواد مخدر.

به عنوان یک عضو ما بیشتر تأکید خود را بر اهمیت این موضوع قرار می دهیم که در قدم هایمان تمرکزمان را بر روی مواد مخدر خاصی نگذاریم و تنها بر روی معنای کلمه ی اعتیاد تمرکز نمائیم. ما در قدم یک با گفتن این که (در مقابل اعتیاد مان عاجزیم تا اینکه بگوییم در مقابل مواد مخدر خاصی عاجزیم) به این حقیقت جامه عمل پوشانده ایم. در قدم اول هیچ عبارتی که بر روی ماده مخدر خاصی تأکید داشته باشد عملاً یافت نمی شود. اگر قرار بود اصول ما چنین باشد یعنی اقرار در مقابل مواد مخدری خاص صورت بگیرد این اصل از آنچه که در حال حاضر است کمتر نمود پیدا می کرد.

اگر قرار بود تمرکز خود را فراتر از اعتیاد به مواد مخدر قرار دهیم که انواع اعتیاد را شامل شود، به شدت به فضای همسانی جلسات ما آسیب وارد می شد. همسانی که ما برای آن تلاش می کنیم یک توازن دقیق و مشخص است. از یک طرف باید فهم خود را از قدم اول بالا ببریم تا بتوانیم تمرکز خود را در جلسات بر روی بیماری اعتیاد (نه مواد مخدر به خصوصی) به مشارکت بگذاریم به گونه ای که کلیه ی مواد مخدر را شامل شود و از طرف دیگر بایستی تأکید ویژه خود را در جلسات بر روی این موضع به گونه ای حفظ کنیم که تشخیص این مسئله برای تازه واردین کاملاً واضح و مشخص باشد (تأکید بر روی بیماری اعتیاد به مواد مخدر)

پس چرا نام انجمن ما به یک دسته خاص از مواد مخدر اشاره دارد؟

از آن جایی که این حقیقت است که ما در جلسات مان تلاش خاصی می کنیم که تأکیدی بر روی مواد مخدر خاصی نداشته باشیم ، خیلی از اعضا این سوال برایشان پیش می آید که چرا ما NARCOTICS ANONYMOUS نامیده می شویم . آیا عبارت (معتادان به مواد مخدر گمنام) عنوان مناسب تری برای انجمن ما نبود.

نام برنامه ما شاید با فلسفه و ماهیت تنوع اعضا انجمن ما تناقض داشته باشد . در واقع وقتی انجمن ما در ابتدا شکل گرفت معتادان گمنام "Addicts Anonymous" نامگذاری شد . دو انجمن کاملاً مجزا خود را (AA) نامیدند که در واقع این یک جداسازی آشکار و شفاف نبود. بنابراین پایه گذاران انجمن ما نام معتادان گمنام (مواد مخدری های گمنام) را برای نامگذاری انتخاب کردند . که اعتیاد به انواع مواد مخدر را القاء می کرد بنابراین معتادان گمنام یک انتخاب عاقلانه جهت نامگذاری انجمن ما به حساب می آمد . پس عنوان اصلی ، فلسفه ما را بیان می کرد نه تمرکز بر روی مواد یا ماده مخدر . متأسفانه کلمه نارکوتیکز (Narcotics) بعدها منحصر به مقوله مواد مخدر شد (عنوان دارویی خاص) .

همچنان که پیام ما به دیگر زبان ها ترجمه شد یک دوگانگی به وقوع پیوست. بعضی اوقات "معتادان گمنام" به " معتادان موادی گمنام" ترجمه می شد چرا که آن کمیته محلی ترجمه فلسفه برنامه ما را درک کرده بود. و در بعضی مواقع نیز معتادان گمنام به معنای لغوی ترجمه گردید . آنچه که در این ترجمه ها برای ما اهمیت دارد ، این است که روح پیام در این ترجمه ها حفظ گردد و مهمتر اینکه برنامه چه از لحاظ پیام و چه از لحاظ نام بدون در نظر گرفتن زبانی که از آن استفاده می کنند قابل تشخیص باشد .

بعد از آن

این مقاله سعی کرد بحث های فکورانه ی اعضا را در مورد طبیعت و ماهیت اعتیاد نشان دهد . همانطور که اعضا بیداری روحانی پیدا می کنند و با دیگر اعضا قسمت می کنند بازخورد ها و پاسخ ها باید در بطن ذهن اعضا ما موج بزند . و قبل از این که بخواهیم نسبت به اصول تعصب کورکورانه پیدا کنیم، نسل های جدیدی از اعضاء ما را به چالش خواهند کشید و بدین ترتیب دور نمای انجمن ما همیشه طراوت و تازگی خود را حفظ خواهد کرد . ما اعضا NA را تشویق می کنیم که همیشه روشن بین و انعطاف پذیر باشند . این مهم است که به نشریات مان ، کتاب هایمان ، اعضا با تجربه مان جهت راهنمایی اتکاء کنیم ولی در نهایت هر عضو حق دارد این برنامه را به هر طریق که می فهمد و برای او کار میکند به کار گیرد .